

uitgezet in water dat, na een paar rondjes scheppen met het schepnet, eigenlijk helemaal niets hoopvol opleverde. De mug was het enige beest dat overduidelijk in grote getalen aanwezig was. Zelfs een ruime zalving met deet hield de kleine donders niet op afstand. Ze staken dwars door hemd en broek heen. Het water in het voormalig griendbos wordt kunstmatig op peil gehouden. Hierdoor ontstaat er een bijna ondoordringbaar wilgenmoeras. De grote waterwegen door de griend, ooit bedoeld voor de afvoer van de vers gesneden wilgentenen liggen nu werkeloos en bedekt met kroos *Spirodela polyrhiza* in het schemerbos. Dit gebied, de Esscheplaat, wordt beheerd door Staatsbosbeheer. Zij hebben door delen van het niet vrij toegankelijke deel van het griendbos houten paden aangelegd over het netwerk aan kleine slootjes. Meters hoog groeit de springbalsemien waar eerst de brandnetel stond. Weelderig hangen de moerasspireas, lissen en hoefbladen over de groene sloten.

Dertien palingen

Korte tijd na de plaatsing van de amfibiehuizen werd een retourtocht gehouden om deze te legen. Na onze eerdere ervaringen waren we ditmaal minder luchtig gekleed en extra goed met deet ingesmeerd. De eerste fuik zat vol met tiendoornige stekelbaarsjes en wat geelgerande waterroofkevers. Niets spraakmakends. Zo waren ook de volgende fuiken weinig spannend. Dit hadden we wel verwacht. Maar ja, je moet overal zoeken. Bij fuik 4, een grote metalen fuik, konden we onze ogen niet geloven. Paling...! Tja, zeiden we wijs tegen elkander. Dat zou je hier kunnen verwachten, pochten we betweterig tegen elkaar. We vulden de emmer met een laagje water. Tot onze grote verbazing gleden er geen palingen maar 13 grote modderkruipers uit de fuik. De volgende fuik leverde 8 grote modderkruipers op en de daarop volgende 1. Enigszins euforisch telden we de (bij)vangst. Zeelt, rietvoorn en tiendoornige stekelbaarsjes, lijkt de bewering van Arthur de Bruin, dat er vaak niet meer dan drie andere soorten naast de grote modderkruiper leven, te ondersteunen. De grootste grote modderkruiper was ongeveer 23,5 cm en de kleinste 10 cm. De populatie lijkt niet alleen erg groot maar ook erg gezond. Ook de vervolgtochten de week

Dick van Houwelingen met cuvet met grote modderkruipers tijdens avondtocht. (Foto's: Theo Schuurmans)

erop hebben elke keer flinke aantallen grote modderkruipers opgeleverd.

Vervolgonderzoek

Na deze prachtige vangsten dienden zich al snel een aantal vragen aan:

- Hoe groot is de populatie?
- Is de populatie werkelijk zo geïsoleerd als wij denken?
- Heeft het veronderstelde isolement van de populatie een gunstig effect doordat er weinig predatie is?
- Heeft de beschutting van het wilgenbos tegen de zon een gunstig effect op de populatie ontwikkeling?

Meer onderzoek volgt, waarin we deze vragen proberen te beantwoorden. We houden jullie op de hoogte.

Een potje, met een weeraaltje op schoorsteen of vensterbank, dat zit er niet meer in natuurlijk. Toch zijn we dolgelukkig. De weeraal is terug in de Hoeksche Waard en met een grote gezonde, mogelijk ongewoon westelijke populatie.

Dick van Houwelingen & Theo Schuurmans

Vissen van Flevoland op TV

Vanaf 14 september (wellicht 7 september) komen de vissen van Flevoland in beeld. 13 afleveringen over vis, visonderzoek en de mens achter de vis. Dit alles in het programma *Natuurlijk Flevoland* gepresenteerd door Gerard van Ommen en Jeroen Reinhold. De eerste 4 afleveringen zijn bekend: de eerste aflevering gaat over elektrisch vissen, de tweede over stekelbaarzen en de

lepelbaar, de derde over filmen van vissen onder water en de vierde over zaklantaarnonderzoek naar de rivierdonderpad. De link naar het programma: <http://www.omroepflevoland.nl/uitzending-gemist/>

Jeroen Reinhold